

Věc C-10/06 P

Rafael de Bustamante Tello

v.

Rada Evropské unie

„Kasační opravný prostředek – Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí
– Podmínka stanovená v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce přílohy VII služebního
řádu – Pojem ‚práce konaná pro některý jiný stát‘ “

Stanovisko generálního advokáta Y. Bota přednesené dne 7. června 2007 . . . I - 10384

Rozsudek Soudního dvora (čtvrtého senátu) ze dne 29. listopadu 2007 . . . I - 10385

Shrnutí rozsudku

- 1. Kasační opravný prostředek – Důvody kasačního opravného prostředku – Pouhé zopakování žalobních důvodů a argumentů předložených před Soudem – Neoznačení dovolávaného nesprávného právního posouzení – Nepřípustnost – Zpochybnění výkladu nebo použití práva Společenství Soudem – Přípustnost (Článek 225 ES)*

2. *Úředníci – Odměna – Příspěvek za práci v zahraničí – Podmínky přiznání [Služební řád úředníků, příloha VII, čl. 4 odst. 1 písm. a)]*

1. Kasační opravný prostředek je nepřipustný, jestliže se omezuje, aniž by vůbec obsahoval argumentaci směřující specificky k identifikaci nesprávného právního posouzení, jímž má být postiženo napadené rozhodnutí, na opakování nebo doslovné převzetí žalobních důvodů a argumentů, které již byly uplatněny před Soudem. Naproti tomu, jestliže navrhovatel zpochybňuje výklad nebo použití práva Společenství Soudem, právní otázky přezkoumané v prvním stupni mohou být v řízení o kasačním opravném prostředku znovu projednány. Jestliže by totiž navrhovatel nemohl tímto způsobem založit svůj kasační opravný prostředek na žalobních důvodech a argumentech již použitých před Soudem, uvedené řízení by bylo zčásti zbaveno svého smyslu.

unitární povahy. S ohledem na toto pojetí se vyžaduje, aby byl stát v ostatních státech a mezinárodních organizacích zastupován systémem jednotného diplomatického zastoupení, který odráží jednotu dotyčného státu v mezinárodním měřítku.

K tomu, aby se mohlo mít za to, že dotyčný úředník pracoval pro „některý jiný stát“, není přitom nezbytné, aby byl zaměstnán ústřední správou tohoto jiného státu; rozhodným prvkem naproti tomu je to, že je funkčně začleněn do stálého zastoupení tohoto státu.

(viz bod 28)

2. I když se rozdělení pravomocí ve vnitrostátní rovině liší v závislosti na institucionálním uspořádání každého státu, stát musí být v mezinárodním právu veřejném považován za subjekt

V tomto ohledu jak zaměstnanci, kteří pracují pro stát prostřednictvím jeho ústřední správy, tak ti, kteří pracují pro samosprávná společenství prostřednictvím správy tohoto společenství, splňují podmínky stanovené čl. 4 odst. 1 přílo-

hy VII služebního řádu, avšak za podmínky, že jsou formálně začleněni do stálého zastoupení uvedeného státu.

Pro účely výkladu výrazu „práce konaná pro některý jiný stát“ uvedeného v čl. 4 odst. 1 písm. a) druhé odrážce přílohy VII služebního řádu musí být tedy za jedinou rozhodnou skutečnost považována ta, že

práce je konána v rámci stálého zastoupení státu. V důsledku toho práci konanou pro vlády nižších politických jednotek států nelze považovat za práci konanou pro stát, pokud dotyčná osoba nebyla formálně začleněna do stálého zastoupení státu.

(viz body 39–40, 46, 50)